

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXXII. [LXXXVIII.]

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

ibidem v. 40. Hanc nobis largiatur Deus vnus & trinus
benedictus in secula, Amen.

F I N I S.

T H E M A LXXXII.

2. Tim. 4. v. 18.

*Liberavit me Dominus ab omni opere malo (German.
Übel) & saluum faciet in regnum suum. Cui gloria in se-
cula seculorum, Amen.*

D I S P O S I T I O N E M huius Thematis vide supra etiam in
I. parte Promptuarii Classe V. pag. 408.

D I S P O S I T I O alia.

Regius Propheta David, in persona Dei, cuius spiritu
plenus erat, inquit: Inuoca me in die tribulationis & ego
etipiam te, & honorificabis me Psalm. 10. v. 15. Quibus
verbis tria inclusa esse videntur summa breuitate. Quod
Deus sit inuocandus in omnibus necessitatibus: Demde
etiam quod exaudire velit nos: ac tandem quod à nobis
requirat, vbi liberati fuerimus, gratiarum actionem.

Cum autem & Paulus eum, cum hæc scriberet, in ma-
ximis periculis constitutus fuerit, orauit ad Deum & ex-
auditus fuit. Non igitur obliuisci voluit gratiarum a-
ctionis.

Optimo igitur iure hæc verba videntur secunda in 3.
membra. Quorum 1. sit Inuocatio. 2. Liberatio. 3. Gratia-
rum actio.

I. Pars.

Paulum fuisse constitutum in maximis aduersitatibus
rum, cum hæc scriberet, inde patet, quod scit se breui à
Tyranno Nerone occisum iri, interim vero Alexander
aratus multa mala ipsi ostendebat, blasphemabat syn-
ceram doctrinam resistendo verbis Pauli, ita vt Paulus de
eius trespiscencia plene desperarit.

Zelus

Zelus igitur
fiduciam
sepe corpo-
no & extor-
opere fiduc-
berationum
hæc se liber-
ploratio non
formam ora-
ham sepe o-
fit in colime-
secutionibus
tulo mortis
tutione de r-
pne succu-
non miti p-
da mea fun-
sanguinis
horam.

Dicamus
mis pericul-
emus Deu-
Nec diffi-
lis, nos etia
pericula pa-
tati, non co-
mis ipem fi-
Et v. 2. Cle-
em. Tu pri-
omnia pecc-
Remouit
tibi ab ita
Pl. 7. v. 2
to antiquis

Zelus igitur à Spiritu sancto accensus in corde Pauli dat ei fiduciam orandi ad Deum, ut quemadmodum hæcenus sæpe corporaliter crept^o sit ex præsentissimis periculis; imo & ex ore Leonis Neronis prima vice, ita & se nunc concipere fiduciam ex præteritis liberationis futuraturum liberationum, si non rursus corporaliter, attamen spiritaliter se liberandum ab æternis malis. Ac quod si hæc imploratio nominis diuini, ex contextu patet, quod in hanc formam orauerit: Domine Deus salutis meæ tuum auxilium sæpe numero te ipsa expertus sum; dum me seruasti incolumem in periculis terra marique; defendisti in persecutionibus, ac assististi mihi derelicto ab omnibus in periculo mortis. Imo & in grauioribus afflictionibus, in tentatione de mea electione, gratia tua mihi infirmissimo & pene succumbenti non defuit, 2. Cor. 12. v. 9. Cur igitur non mihi polliceretur tuum auxilium in posterum in obedienda mea functione, imo & in immolatione & profusione sanguinis mei, quam mihi ex speciali reuelatione fecisti notam.

LOCVS.

Discamus etiam à Paulo hoc artificium ut in grauissimis periculis tam corporalibus quam spiritalibus impetremus Deum opitulatorem in oportunitate.

Nec diffidam^o, quin quod nos eripuerit è præteritis malis, nos etiam liberaturus sit ex præsentibus & futuris. Experiencia pariat spem, Rō. 5. v. 4. Ps. 31. In te Domine speraui, non confundar in æternum. Plerumque David in Psalmis spem sibi facit de liberatione futura ex præteritis, Ps. 82. v. 2. Clementer ante hac respexisti Domine terram tuam. Tu prius remisisti iniquitatem plebis tuæ, operuisti omnia peccata eorum.

Remouisti superioribus temporibus iram tuam, auertisti ab ira indignationem tuam.

Ps. 74. v. 2. Memento Domine congregationis tuæ: quæ ab antiquis temporibus acquisisti, & redemisti, &c.

Psal.

Pl. l. 71. Spes mea ab utero. Extraxisti me ex ventre matris, &c.

Male igitur agunt qui in calamitate & cruce, saltem adiutorium humanum requirunt, vt Assa. 2. Par. 16. v. 3. & 7. Vel amicos confederatos. Vel aurum & argentum quod liberet. Contra. Pro. 11. v. 4. Maledictus namque qui confidit in homine [Jer. 17. v. 5.] & ponit, brachium suum, carnem. Benedictus contra ibid. v. 7. vir, qui confidit in Domino, & cuius est Dominus fiducia eius. Nolite confidere in principibus, neque in filiis hominum [Pl. 146. v. 3.] in quibus non est salus.

Male cessit Hebræis regibus attrahentibus in scædus alios: vt exemplo supra citato & Jolaphati 2. Paralip. 19. v. 2. patet.

Jobus expertus est, amicos non posse nos consolari in necessitatibus, sed magis perurbare, Hiob. 16. v. 2. consolatores onerosi estis.

Nec etiam auro dixit: Tu es meus Deus vel adiutorium: Job. 31. v. 24.

II. Pars.

Cum ergo Paulus Dominum inuocarit, re ipsa experitur preces suas non fuisse irritas apud Deum, imo factum fuerit. Dicit enim expresse [vt in latina versione habetur] Liberauit me ab omni opere malo, id est non concessit vt Nero Tyrannus me pro libitu occideret, sicut attentauerat & tanquam Leo deglutire voluerat. Liberauit etiam me ab illo malo, ne alerem diffidentiam ad quam me caro sollicitauerat: liberauit etiam me ab hoc malo, ne deficerem à veritate agnita, illamque in gratiam mundi, ludæorum, fauoris occupandi causa apud promiscuum vulgus, abnegarem, sicque valedicerem Euangelio curcis, ob quod tam multa passus sum.

Nequaquam igitur dubito, quin & vsque ad extremum spiritum mihi adfuturus sit, paracletumq; mihi missurus sit,

u, qui mihi
quo non me
na sum, s
Nouit namq
a, eum
quod & De
pam suum
laborum co

Difsimos
frop ad bo
um animæ
Exaudit
temporalite
nibus ma
fime, pelt
tum, atq
nis.

Conter
conscientia
impenitent
1. Joan.
u, qui qu
videt nos.
Plal. 145.
mram prece
Mart. 20. v.
17. & quia
Debemus
dicere, ex
adram: sed
quod die rog

Cum igitur
fuit salutem

fit, qui mihi eum spiritus veritatis omnia suggesturus sit, quo non metuum violentiam mortis, quam nunc subiturus sum, subsignaturus meo sanguine verbum veritatis. Noui namque & certus sum, quia bonum certamen certavi, cursum vocationis consummaui, & fidem seruaui, quod & Deus me conseruaturus sit & introducturus in regnum suum caeleste, vbi merces meorum exantlatorum laborum copiosa reposita est.

L O C V S.

Discimus quod certo exaudiamur & liberemur à Deo, si non ad nostrum placitum, at tamen ad nostram utilitatem animæ ratione.

Exaudit nos Deus vt liberemus, non quidem semper corporaliter, at tamen spiritualiter, si non liberamur ab omnibus malis corporaliter, paupertate, ægitudine, bello, fame, peste, exilio, orbitate coniugum, liberorum, parentum, at tamen à maioribus malis, à spiritualibus & æternis.

Conseruamur namque ne ruamus in peccata contra conscientiam, in desperationem & finalem impoenitentiam.

1. Joan. 5. v. 14. Hæc est fiducia quam habemus ad Deum, qui quodcumque petierimus iuxta voluntatem eius, audit nos.

Psal. 145. v. 19. Voluntatem timentium se facies. Illorū autem preces, si nesciant quid ipsi orant (sicut fratres duo, Matt. 20. v. 21.) aliter informat Spiritus sanctus, Rom. 8. v. 27. & quia corda scrutatur, secundum Deū, intei cedit.

Debemus itaque de exauditione precum non tantum esse certi, ex illo loco Esa. 65. v. 24. Antequā clament, ego audiam: sed etiam de liberatione nihil dubitare, pro qua quotidie rogamus: libera nos à malo.

III. Pars.

Cum igitur Paulus nequaquam dubitavit, quin Christianus salutem æternā, vt pote sine fidei, sibi sic impetiturus

& in coeleste regnum post hanc lachrymarum vallem sic introducturus: non obliuiscitur gratiarum actionis. Subiicit enim: *Cui sit gloria in secula seculorum, Amen.*

Hunc Deum, quem colui, quem prædicaui, & annunciaui in omni loco, hunc & porro celebraturus sum in altera vita, quod solus sit, qui honorandus & deprecandus sit. Omnia namque in gloriam & sanctificationem diuini nominis vergere debent. Ago itaque illi gratias, quod me vocauit ad Apostolatam, & vas electum fecit, atque dignum me iudicauit, ut patiar & moriar pro gloria nominis sui.

LOCVS.

Discimus gratiarum actionem necessarium esse cultum in verbo Dei, à Christianis requisitum, & præceptum. Psal. 50. v. 51. Honorificabis me Mal. 1. Siego Dominus vester, vbi honor. Ose. 14. Sunt viruli labiorum. Pl. 69. Laudabo nomen Domini & magnificabo eam laude, & placebit Domino. Paulus exemplo suo nobis præter passim in epistolis omnibus, in exordiis & repetit in fine. Heb. 13. Offeramus hostiam laudis. Multa autem in se continet laus & gratiarum actio. Hæc Euangelium stabilis: cognitio in firmitatis nostræ & e contra amplitudinem beneficii diuini & liberationis diuinæ extollit, & Deum ad maiora afficit. Exigit etiam lex naturæ, ut mente agnoscamus beneficium, corde sentiamus & intelligamus, ore profiteamur.

Quare studeamus huic virtuti, & laus Dei semper sit in ore nostro. Psal. 24. v. 4.

Hinc perspicitur quo loco sit habendus ingratus apud Deum, qui obliuiscitur beneficiorum eius. Incipit [Deut. 32.] populum stultum & insipientem, *Sie seyen Schandflecken / vnd nicht Xinder / Ibid. v. 6.*

In nouo Testamento, Luc. 17. v. 18. commoto quasi animo Christus inquit: annon est inuentus, qui rediret, & DARET GLORIAM DEO.

F I N I S.

THE.